Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] mysteriu[m] imita[n]de p[re]parat[i]o[]nis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

tes. Vn̄. j. Cor. xiij. Charitas patiēs eſt benigna ē. Charitas nō emulať: nō agit ꝑperā: nō inflať: nō ē ambicioſa: nō q̄rit q̄ ſua ſūt. Nō irritať: nō cogitat malum: nō gaudet ſup iniq̄tate: ꝯgaudet aūt ṽitati. Hec ibi.

Tertia ē ꝯſideratio glīoſe magnificatōis: q̄liť vicȝ magnificata ē ṽtuoſa ꝑfectio glīoſi germani. Ro. viij. Quos iuſtificauit illos et magnificauit. Qm̄ āt excellēti q̄dā mō iuſtificauit dn̄s btm̄ germanū. Jō ⁊ excellenť eū magnificauit. Magnificauit aūt dn̄s ꝑfectionē eiꝰ ṽtuoſaȝ ꝑcipue declarādo eam triplici teſtimonio.

Primū ē teſtimoniū diabolice ꝯfutatiōis.
Scōm ē hūane veneratōis.
Tertiū eſt diuine opatiōis.

Primū igiť ē teſtimoniū diabolice ꝯfutatiōis q: vicȝ inſidias diabolicas ꝯfutauit demōes ab obſeſſis eijciēdo: q̄ q̄dē demones cōpellebāť etiā ꝓnūciare aduentū eiꝰ ad locum illum in q̄ erant obſeſſi.

Scōm eſt teſtimoniū hūane veneratiōis: dū em̄ adhuc viueret creſcebat q̄tidie admiratio ⁊ fama eiꝰ: oēſq; ꝑpli ſingularē ad eū hēbāt reuerētiā. Et poſt mortē eiꝰ mlťe venerabiles ꝑſone q̄ in trāſitu ſuo glīoſo p̄ntes aderāt de modicis rebꝰ ſuis q̄ppiā ſecū afferre volueꝛt vt ſic monimētū aliq̄d tāte ſctitatꝫ apō ſe ꝯſeruarēt. Jo. xij. Si q̄s mihi miniſtrauerit honorificabit eū pr̄ meꝰ. Honorificauit itaq; btm̄ germanū nō ſolū in celis: ſȝ ⁊ in terris apud homines.

Tertiū eſt teſtimoniū diuine opatōis in opibꝰ miraculoſis. Et h̄ mlťiplicitē. Primo occulta manifeſtādo vt pꝫ d̄ pecunia quā amiſerat q̄dā ianuariꝰ noie ⁊ d̄ futurꝫ meritꝫ puelle genoueſe pariſieñ. ⁊ de appꝛoꝑīq̄tiōe mortꝫ ſue. Eccl. xlvj. Oñdit illi finē vite ſue. Scdō i neceſſitate ꝯſtitutꝫ ſubuenīēdo: curādo vicȝ mlťos infirmos: ⁊ ſaxones ꝯ̄ britones venientes repellēdo: ⁊ vinctoꝝ in ergaſtuľ vincla reſoluēdo. Tertō mortuos ſuſcitando tres enim mortuos ſuſcitauit: et duos etiaȝ alios iam mortuos allocutus ē: aſinū ſuū etiā ſuſcitauit: ⁊ vitulū etiam ſubulci regꝫ quē ⁊ regē ꝯſtituit ⁊ prioreȝ regē exire cōpulit. Vide hec ſupdicta in legēdis. Hec ſť clariſſima teſtimonia ſctitatis tue o glīoſe germane. Ps. Teſtimonia tua credibilia facta ſūt nimis. Ex his igiť apparet qm̄ fuit dn̄i ſuus bonꝰ vtiq; ⁊ fidelis. Jō ⁊ in fine ſibi dictū eſt a dn̄o. Serue bone ⁊ fideľ itra in gaudiū dn̄i tui. Cōtēplemur itaq; huiꝰ glīoſi viri ſctitatē atq; eiꝰ exēplo ſic dō ſeruire ſtudeamꝰ: q̄tinus inť ſuos dn̄i bonos ⁊ fideles inueniri: ⁊ i dn̄i gaudiū itrare mereamur. amē.

Ser. De glīoſa trāſfiguratione ſaluatoris.

Trāſfiguratus ē āñ eos. Matth. xvij. Dn̄s ieſus i ſua glīoſa trāſfiguratiōe ꝓ̄ondere voluit glīam q̄ ſctoꝝ corꝑa induēť vt ſic efficaciꝰ attraheret affectiōes hoim. Sic em̄ di. Tho. in. iij. p. q. xlv. Vbi via difficiľ ⁊ aſꝑa ac finis ignotus oportꝫ finē ꝑcognoſcere. Via aūt ꝑueniēdi ad glīaȝ aſꝑa ē ⁊ difficiľ. Nam et ipe chr̄s ꝑ paſſionem duriſſimā ꝑuenit ad glīaȝ ſui corꝑis Lu. vl. Oportuit chr̄m pati ⁊ ita intrare in glīam ſuā. Et Act. xiiij. Per mlťas tribulatōes oportet nos intrare in regnū celoꝝ. Jō ꝯueniēter dn̄s diſcipuľ glīaȝ ſue claritatis oñdit cui etiā ſuos amicos ⁊ ſuos fideles conſignabit. Phil. iij. Reformabit corpꝰ hūilitatꝫ nr̄e ꝯfigtū corꝑi claritatꝫ ſue. Itaq; igiť trāſfiguratus eſt āñ eos. Circa hāc aūt trāſfigurationē glīoſiſſimā tria ſūt myſteria ꝯtēplanda iuxta textū euangelicū.

Primū ē myſteriū imitāde ꝑparatōis.
Scōm eſt admirāde ꝯtēplatiōis.
Tertiū eſt mēorande ꝯſecutiōis.

Primū eſt myſterium imitande ꝑparationis que videlȝ fuerint preparatoria ſiue anteceſſoria ad glorioſam tranſfigurationē. Hec enim nobis oſtendūt que ſint nobis neceſſaria ad hoc ꝙ tranſfigurari poſſimus finaliter ꝑ celeſtem gloriam. Hec autem ꝑparatiua diſpoſitō tangiť triplex in textu euāgelico

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Prima eſt ꝑparatio ꝟtuoſe aſſociatõis
Scḋa eſt fructuoſe aſcẽſiõis
Tertia eſt affectuoſe orationis.

Prima eſt ꝑparatio virtuoſe aſſociatiõis. Aſſũpſit em̃ dñs petꝝ: iacobũ ⁊ ioãnẽ ꝑ q̃s intelligẽda eſt virtuoſa ſocietas neceſſaria vt ꝑueniam⁹ ad gl'iaꝫ. Per petꝝ em̃ q̇ interꝑtaꝛ agnoſcẽs intelligiꝛ cogꝰ q̃ dꝫ eẽ triplex: dĩ: ſui: ⁊ pxi. Cognitio dei generat dilectiõeꝫ ⁊ cauet deſꝑatiõnẽ. Pſ. Guſtate ⁊ videte q̃m ſuauis ẽ do. Cognitõ ſui gñat hũilitatẽ ⁊ cauet ꝑſumptionẽ. Bern. Scio neminẽ abſq3 ſui cognitiõe ſaluari: de q̃ nimirꝝ mr̃ ſalutꝫ hũilitas oriꝛ ⁊ timor dñi q̇ et ipe initiũ eſt ſapientie ⁊ ſalutꝫ. Hec ille. Cognitio aũt pxi gñat ꝯpaſſionẽ ⁊ cauet crudelitatẽ. De pximo em̃ cognoſcere debem⁹ q2 caro ⁊ fr̃ nr̃ eſt: vt hꝫ Gen. xxxvij. Per iacobũ aũt q̇ luctator interꝑtaꝛ ⁊ ſupplãtator intelligiꝛ luctatio ⁊ ſupplãtatio triplex: carnis: mũdi et diaboli. ij. Tim. ij. Non coronabiꝛ niſi q̇ legitime certauerit. In ſignuꝫ hui⁹ iacob poſt luctã accepit bñdictionẽ: vt hꝫ Gene. xxxij. Per ioannẽ q̇ interꝑtaꝛ gr̃a itelligiꝛ ipa ſpũſſcti gr̃a q̃ eſt triplex: ꝑueniẽs: ꝯcomitãs: ⁊ ꝑficiẽs. j. Corꝫ. xv. Gr̃a dei ſũ id qḋ ſum: Hec eſt gr̃a ꝑueniẽs. Et gr̃a ei⁹ i me vacua nõ fuit: Hec eſt ꝯcomitãs. ſed gr̃a ei⁹ ſꝑ in me manet: Hec eſt ꝯſũmans ſiue ꝑficiens.

Scḋa eſt ꝑparatio fructuoſe aſcẽſionis: q2 aſcẽdit in mõtẽ excelſuꝫ. Per q̇ḋ intelligiꝛ aſcẽſus mẽtis nobis neceſſari⁹ terrena aſpernãdo: carnẽ mortificãdo: ⁊ celeſtia ꝯtẽplando. Col. iij. Que ſurſum ſunt q̃rite vbi chr̃s ẽ in dextera dĩ ſedẽs. q̃ ſurſum ſunt ſapite/ nõ q̃ ſuꝑ terrã. In figura hui⁹ dr̃ Exo. xxxiiij. Eſto paratus mane vt aſcẽdas ſtati in montẽ. Et Num. xxvij. dixit dñs ad moyſen: Aſcẽde i montẽ iſtũ altũ ⁊ ꝯtẽplare. vide terrã quã datur⁹ ſum filijs iſrl'. In euãgelio ãt p⁹ q̃ dr̃: aſcẽdit in mõtẽ excelſũ: addit: ſeorſum De q̇ Haymo. Bñ addit ſeorſũ: vt oñderet ſctõs in pñti q̃uis maloꝝ vicijs ⁊ ꝑuis moribꝫ ꝑmanẽt: ab illis tñ aĩo eẽ ſeq̃ſtratos et in futꝰ pleni⁹ ſeq̃ſtrãdos cũ eos abſcõdet in abſcõdito faciei ſue a ꝯturbatione hominũ Hec ille.

Tertia eſt ꝑparatio affectuoſe orõnis. Orõem em̃ ꝑmiſit dñs ſue trãſfiguratiõi. Vñ Lu. ix. dr̃. Facta ẽ dũ oraret facies ei⁹ altera. Per h̃ itelligiꝛ q̃ nobis ẽ orõ nc̃aria vt ad gl'iam ꝑueniam⁹. Aug. Nullũ credim⁹ ad ſalutẽ niſi dõ inuitãte venire: nullũ inuitatũ niſi deo adiuuãte bona oꝑari: nullũ niſi orantẽ dĩ auxiliũ ꝓmereri. Hec ille. Caſſ. ſuꝑ Pſ. Orõ ſerẽat cor: abſtrahit a t̃renis: mũdat a vicijs: ſubleuat ad celeſtia: reddit capac⁹ ⁊ digni⁹ ad ſpũalia bõa accipiẽda. Hec ille.

Ecõm eſt myſteriũ admirãde ꝯtẽplatiõis. Vbi ꝯtẽplãda eſt glioſa dñi trãſfiguratio ⁊ ꝓphaꝝ apparitio atq3 pr̃is ⁊ ſpũſſcti mirabil' mãifeſtatõ Et ꝯtẽplare bñ iſta q2 magnifica ſũt valde: ꝯſpice ḡ acſi eẽnt tibi pñtia. Sũt aũt i hoc ſcḋo myſterio ꝯtẽplãde tres ſinglares magnificẽtie

Pr̃a eſt glorioſe trãſfiguratiõis,
Scḋa eſt g̃rioſe collocutiõis.
Tertia eſt amoroſe teſtificatiõis,

Prima ẽ magnificẽtia ⁊c. q2 vt dr̃ euãgeliũ Trãſfigurat⁹ eſt añ eos et reſplẽduit facies ei⁹ ſic ſol: veſtimẽta aũt ei⁹ facta ſunt alba ſicut nix. Hiero. Qual' futur⁹ eſt tp̃e iudicij talis aplis apparuit Vñ vt dr̃ Tho. in. iij. p. q. xlv. Claritas illa fuit claritas gl'ie q̃ntũ ad eſſentiã: ſꝫ nõ q̃ntũ ad modũ eſſendi: q2 nõ fuit ꝑmanẽs Aug. Cãdor veſtiũ ꝓcedebat a faciei ſplẽdore: ⁊ ſic fuit vera mutatio in facie. ſꝫ nõ in veſtimentis.

Scḋa ẽ magnificẽtia g̃rioſe collocutiõis: q2 dr̃ Et ecce apparuerũt illis moyſes ⁊ helias loq̃ntes cũ eo. Vbi ꝑmo q̃rẽda ẽ rõ q̃re ibi iterfuerũt moyſes ⁊ helias cũ ꝑdictꝫ tribꝫ aplis. Rñdet Th. i. iij. p. q. xlv. q2 chr̃s trãſfigurari voluit vt gl'iam ſuã oñderet ⁊ hoies ad eã deſiderãdã ꝓuocaret. Ad gl'iaꝫ ãt adducũꝛ hoies ꝑ chr̃m nõ ſolũ q̇ p⁹ eũ fuerũt: ſed etiã q̇ ꝑceſſerũt. Vñ eo ad paſſionẽ ꝓperãte tam turbe q̇ ꝑcedebãt q̃ q̇ ſeq̃banꝛ clamabãt Oſanna. Mat. xxj. Ideo ꝯueniẽs fuit vt vtroq3 teſtamẽto adeſſent aliq̇. Fuerũt autẽ ibi Moyſes et Helias de veteri teſtamẽto ꝓpt̃ tres rões. Tũ ꝓpt̃ calũniã q̃